

Ashura dagen

All lovprisning tillhör Allah. Vi prisar Honom, söker Hans hjälp, ber Honom om förlåtelse och vänder oss i ånger till Honom. Den som Allah vägleder kan ingen leda vilse, och den som Han låter gå vilse kan ingen vägleda. Jag vittnar om att det inte finns någon gud utom Allah, ensam och utan medhjälpare, och jag vittnar om att Muhammad är Hans tjänare och sändebud.

Och därefter: Frukta Allah och var vaksamma inför Honom, lyd Honom och var inte olydiga mot Honom, och vet att ni ska möta Honom.

*»Och frukta en Dag då ni ska föras tillbaka till Allah; då ska varje själ få till fullo vad den har förtjänat, och ingen ska lida orätt.«
(2:281)*

O Allahs tjänare:

Det hör till Allahs barmhärtighet mot Sina tjänare att Han har föreskrivit för dem särskilda tider då de kan utföra många goda gärningar och förse sig med det som för dem närmare Honom. Bland dessa förträffliga tider, och de handlingar vars belöning mångdubblas, är fastan under Allahs månad Muharram. Profeten ﷺ sade:

»Den bästa fastan efter ramadan är fastan i Allahs månad Muharram.«

Fastan på den tionde dagen i Muharram utplånar synderna från ett helt år. Profeten ﷺ sade:

»Vad gäller fastan på Ashuradagen, hoppas jag att Allah förlåter det år som föregick den.«

Detta är en väldig förmån som man inte bör försumma.

Fastan på Ashura var känd redan i den förislamiska tiden (jahiliyya). ‘Aisha (må Allah vara nöjd med henne) berättade: »Quraysh brukade fasta på Ashuradagen under den förislamiska tiden, och Allahs sändebud ﷺ fastade den också. När han kom till Medina fastade han den och bjöd andra att fasta. Men när ramadan blev föreskriven lämnade han Ashuradagen [som obligatorisk]; den som ville fastade den, och den som ville lämnade den.«

Fastan på Ashura var obligatorisk i början av hijra, innan ramadan gjordes obligatorisk — så till den grad att ansar (medinaborna) lät till och med sina barn fasta den. Ar-Rubayyi‘ bint Mu‘awwidh (må Allah vara nöjd med henne) berättade: »På morgonen av Ashura sände Profeten ﷺ bud till ansars byar: Den som har vaknat utan att fasta ska fullborda resten av sin dag fastande, och den som har vaknat fastande ska fortsätta fasta.« Hon sade: »Därefter brukade vi fasta den och lät våra barn fasta. Vi gjorde leksaker av färgad ull åt dem, och när någon av dem grät efter mat gav vi dem leksaken [för att avleda dem] tills det var dags att bryta fastan.«

Sedan upphörde skyldigheten att fasta på Ashura i och med att ramadan gjordes obligatorisk. Profeten ﷺ sade:

»Ashura är en av Allahs dagar; den som vill fastar den, och den som vill lämnar den.«

Ashuradagen är segerns dag som de troende bör minnas, ty det är dagen då Allah räddade Musa och de troende som var med honom, och lät Farao och de otrogna som var med honom drunkna. Ibn ‘Abbas berättade:

Profeten ﷺ kom till Medina och såg judarna fasta på Ashuradagen. Han frågade: »Vad är detta?« De svarade: »Detta är en god dag, det är dagen då Allah räddade Israels barn från deras fiende, så Musa fastade den.« Då sade Profeten ﷺ:

»Jag har mer rätt till Musa än ni«, och han fastade den och bjöd andra att fasta.

Profetens ﷺ angelägenhet att fasta på Ashura var större än hans angelägenhet att fasta andra dagar. Ibn ‘Abbas sade: »Jag såg aldrig Profeten ﷺ vara så mån om att fasta en viss dag, och föredra den framför andra, som denna dag — Ashuradagen.«

Judarna hade gjort Ashura till en högtidsdag och fastade den också. Därför befallde Profeten ﷺ att man skulle skilja sig från dem genom att också fasta den nionde dagen tillsammans med den, så att detta samfund skulle särskilja sig från att likna dem. Profeten ﷺ sade: »Om jag lever till nästa år ska jag förvisso fasta den nionde.«

De bästa graderna av Ashurafastan är alltså:

1. Att man fastar den nionde och den tionde.
2. Om man inte förmår fasta den nionde och i stället fastar den elfte, uppnås ändå avvikelsen från judarna.
3. Om man nöjer sig med att fasta enbart den tionde, får man den belöning som är knuten till den, men man går miste om förtjänsten i att skilja sig från Bokens folk.

Om man fastar på Ashuradagen samtidigt som man har en uppskjuten fasta (qada) kvar från ramadan, är fastan giltig. Och om man har för avsikt att fasta Ashura tillsammans med avsikten att ta igen ramadan, och fattar denna avsikt redan under natten, så räcker det, och man får båda belöningarna: belöningen för Ashura tillsammans med belöningen för den uppskjutna fastan.

Det hör inte till sunna på Ashura att utföra sorgeriter och bedrövelse, eller riter av glädje och fest, eftersom grundprincipen för en muslim är att följa Profeten och inte att införa nyheter (bid‘a).

»Säg: Om ni älskar Allah, så följ mig; då ska Allah älska er.«
(3:31)

Shaykh al-Islam [Ibn Taymiyya] sade:

»Det finns ingen autentisk hadith om Ashura utöver den om fastan.«

Så fasta på Ashuradagen, och fasta den nionde tillsammans med den — i strävan efter sunna, i sökandet efter belöning, för att skilja er från judarna, och i tacksamhet till Allah den Upphöjde för segern åt de troende och de otrognas undergång.

»Och din Herres goda ord gick i uppfyllelse på Israels barn, därför att de var tåliga; och Vi förstörde det som Faraos och hans folk hade byggt upp och det som de hade rest.« (7:137)

O ni älskade: Ashuradagen har kommit för att skära bort förtvivlan ur våra hjärtan och väcka hoppet i våra själar. Den har kommit för att påminna oss om Allahs hjälp till Sina nära vänner (awliya) och deras seger över Hans fiender, då Allah på denna dag räddade Musa och hans folk från historiens störste tyrann.

»Och Han gjorde de otrognas ord till det lägsta, medan Allahs ord är det högsta.« (9:40)

När Faraos blev högmodig på Allahs jord och förnedrade Allahs tjänare, grep Allah honom med det enklaste av medel och den mildaste av skapelser. Han säger:

»Och Faraos ropade till sitt folk och sade: O mitt folk! Tillhör inte herraväldet över Egypten mig, och dessa floder som flyter under mig? Ser ni då inte? Är jag inte bättre än denne usling?«
(43:51-52)

Ibn 'Uthaymin sade: »Så lät Allah den Upphöjde honom drunkna i det

vatten han hade skrutit med, och Han lät Musa — som Faraos hade beskrivit som en usling — ärva hans land!«

Av Faraos undergång lär vi oss att tyranniska, faraolika själar — hur långt de än når i makt och högmod — har sitt slutmål i förgängelse och förstörelse.

»Nej, Vi slungar sanningen mot lögnen så att den krossar den, och se, då försvinner den.« (21:18)

»Sannerligen, Allah befäller rättvisa och att göra gott och att ge till de anhöriga, och Han förbjuder skamlöshet, det förkastliga och förtryck. Han förmanar er, för att ni ska besinna er.« (16:90)

Så åminn er Allah, så åminner Han er, och tacka Honom för Hans välsignelser, så ska Han öka dem för er. *»Och åkallandet av Allah är förvisso det största, och Allah vet vad ni gör.« (29:45)*